

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 52571-03-20 מדינת ישראל נ' עמירה(עציר)

בפני כבוד סגן הנשיא ירון מינטקביץ

בעניין: מדינת ישראל
ע"י עו"ד נהורא לוי

המאשימה

נגד

אחמד עמירה
ע"י עו"ד אחמד יונס

הנאשם

גזר דין

רקע

הנאשם הורשע, על פי הודאתו בביצוע שורת עבירות מרמה וזיוף. ואלו עובדות האישומים בהם הורשע הנאשם:

אישום ראשון

ביום 24.9.20 הגיע הנאשם לסניף בנק הדואר בבית שמש, התחזה בפני פקידה בסניף כאחד מלקוחות הבנק, באמצעות תעודת זהות מזוייפת על שמו של אותו לקוח, ומשך סכום של 30,000 ש"ח מחשבונו של הלקוח.

למחרת היום, ביום 25.9.20 הגיע הנאשם לסניף בנק הדואר ברמת גן, ובאותו אופן משך מחשבונו של אותו לקוח סכום נוסף, של 14,000 ש"ח.

בשל מעשים אלו הורשע הנאשם בשתי עבירות של קבלת דבר במרמה, שתי עבירות של שימוש במסמך מזוייף ושתי עבירות של התחזות כאחר.

אישום שני

בסמוך ליום 23.1.20 קשר הנאשם עם שניים נוספים, מוחמד עוויסאת (להלן: **מוחמד**) ומוחמד עמירה (להלן: **מוחמד**) לרמות אדם בשם מועתז, אשר פרסם למכירה מכונית משומשת ולקבל ממנו במרמה את המכונית. לשם כך פנה הנאשם למועתז, התעניין במכונית אותה פרסם וקבע להפגש איתו על מנת לראות את המכונית. הנאשם אמר למועתז כי ככל שיקנה את המכונית, התשלום יהיה בהעברה בנקאית, בשל החוק האוסר תשלום במזומן.

ביום 24.1.20 נפגשו הנאשם, מוחמד ומוחמד עם מועתז, וסיכמו איתו כי יקנו ממנו את המכונית בעבור 43,000 ש"ח. מוחמד פנה לנאשם, בנוכחותו של מועתז, ואמר לנאשם להעביר את הכסף לחשבון הבנק של אביה של אשתו של מועתז. הנאשם העביר למוחמד באמצעות מכשיר הטלפון צילום מסך מזוייף,

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 52571-03-20 מדינת ישראל נ' עמירה(עציר)

שקיבל מאחר, הנחזה להיות אישור על העברה בנקאית של 43,000 ש"ח לחשבון האמור, ומוחמד הציג את הצילום המזויף למועתז.

מועתז חשש תחילה להעביר את הבעלות על המכונית לפני שיקבל אישור כי הכסף התקבל בחשבון, אך מוחמד אמר לו כי מכיוון שמדובר בהעברה בין בנקים שונים יוכל לראות את הכסף רק למחרת, וכך שיכנע אותו להעביר את הבעלות במכונית על שמו של מחמוד.

למחרת היום התקשר מועתז למוחמד, מכיוון שהכסף לא נכנס לחשבון, ומוחמד אמר לו לחכות מספר ימים. לאחר מספר ימים, הבין מועתז שהנאשם, מוחמד ומחמוד רימו אותו והגיש נגדם תלונה במשטרה ותביעה כספית בבית משפט. מספר ימים לאחר מכן התקשר הנאשם למועתז, ובשיחה איים עליו ואמר כי **"אין בעיה אתה רוצה בדרך הזאת אנחנו יודעים איפה אתם עובדים יש לכם מקום בירושלים ואני מכיר אתכם"**.

בשל מעשים אלו הורשע הנאשם בעבירות של קבלת דבר במרמה ושימוש במסמך מזויף.

אישום רביעי

בסמוך ליום 12.2.20 קשר הנאשם עם מוחמד לקבל במרמה מכונית, באופן דומה למתואר באישום השני, ולרשום אותה על שמו של אדם בשם מוהנד.

לשם קידום הקשר, נפגשו הנאשם, מוחמד ומוהנד עם אשה בשם שמחה ועם בנה, יהונתן, אשר פרסמו למכירה מכונית משומשת. לאחר נסיעת מבחן ומשא ומתן, סיכם הנאשם עם שמחה ויהונתן, כי יקנה מהם את המכונית בעבור 64,000 ש"ח וישלם בהעברה בנקאית לחשבון של יהונתן.

הנאשם ומוחמד הציגו ליהונתן באמצעות מכשיר טלפון צילום מסך מזויף, אשר נחזה להיות אישור על העברה בנקאית של 64,000 ש"ח לחשבון של יהונתן, על מנת ליצור מצג כוזב כאילו קיבל את תמורת המכירה. בשל מצג השוא העבירה שמחה את הבעלות במכונית על שמו של מוהנד.

לאחר העברת הבעלות, נהג הנאשם במכונית מכרמיאל לירושלים, למרות שלא היה לו רישיון נהיגה. בשל מעשים אלו הורשע הנאשם בעבירות של קבלת דבר במרמה, שימוש במסמך מזויף ונהיגה ללא רישיון.

אישום חמישי

ביום 19.2.20 הגיע הנאשם, יחד עם אדם אחר, לחנות של חברת תקשורת בקניון הדר בירושלים והתחזה בפני המוכרים בחנות כלקוח של החברה, תוך שימוש בתעודת זהות מזויפת של אותו לקוח והמחאות ריקות על שמו, בהן הצטייד מראש. הנאשם ביקש לרכוש בחנות על חשבון של אותו לקוח מכשירי טלפון, שעונים חכמים, אזניות, רמקולים ועוד, בסכום כולל של כ- 20,000 ש"ח, וביקש לחייב את הוראת הקבע של הלקוח שבשמו התחזה.

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 52571-03-20 מדינת ישראל נ' עמירה(עציר)

בסופו של דבר העסקה לא הושלמה, שכן הרוכש היה אמור לקבל למכשיר הטלפון שלו קוד אישור, והנאשם לא קיבל את הקוד, שכן הוא נשלח לטלפון של הלקוח שבשמו הזדהה. הנאשם ניסה לשכנע את המוכרים שישלחו את הקוד למכשיר טלפון אחר, אך הם סרבו והנאשם עזב את החנות יחד עם האדם איתו הגיע.

בשל מעשים אלו הורשע הנאשם בעבירות ניסיון לקבלת דבר במרמה, שימוש במסמך מזויף והתחזות כאחר.

אישום שישי

ביום 1.3.20 קשר הנאשם עם מחמוד ומוחמד לקבל במרמה מכונית, באופן דומה למתואר באישומים השני והרביעי. לשם קידום הקשר, נפגשו השלושה ביום 1.3.20 בתחנת דלק על כביש החוף עם אדם בשם לירון, שנשלח מטעם אשה בשם אדווה, שבקשה למכור מכונית משומשת השייכת לה.

לשם קידום המרמה, הנאשם זייף צילום מסך, שנחזה להיות אישור על העברה בנקאית של 68,000 ש"ח לחשבונה של אדווה.

במהלך המפגש עם לירון, ביקש הנאשם לעשות נסיעת מבחן במכונית, וכדי להפיס את דעתו, אמר כי חבריו, מוחמד ומחמוד ישארו עמו להמתין לו. לירון אפשר לנאשם לעשות נסיעת מבחן במכונית והנאשם עזב את המקום במכונית ולא שב. לאחר מכן גם מוחמד ומחמוד עזבו את המקום. לנאשם לא היה רישיון נהיגה.

בשל מעשים אלו הורשע הנאשם בעבירות קבלת דבר במרמה, שימוש במסמך מזויף ונהיגה ללא רישיון.

אישום שביעי

בסמוך ליום 4.3.20 אשה בשם נטלי קשרה עם אדם אחר לקבל במרמה מכונית, באופן דומה למתואר באישומים השני, הרביעי והשישי.

לשם קידום הקשר, ביום 4.3.20 פנתה נטלי לאדם בשם ולדימיר שפרסם מכונית משומשת למכירה והיא והאדם האחר נפגשו עם ולדימיר, ולאחר משא ומתן סיכמו איתו כי יקנו ממנו את המכונית בעבור 135,000 ש"ח. במהלך המפגש נטלי והאדם האחר הציגו את עצמם בשמות רונית ואמיר, וחתמו עמו על הסכם מכר. השניים סיכמו עם ולדימיר כי ישלמו לו בהעברה בנקאית ויתנו לו צ'קים לבטחון, עד שהכסף יגיע לחשבונם.

הנאשם סייע לנטלי ולאחר, בכך שהעביר להם צילום מסך מזויף הנחזה להיות אישור על העברה בנקאית של 135,000 ש"ח לחשבונם של ולדימיר.

נטלי והאחר העבירו לולדימיר את צילום המסך המזויף, ולבקשתם העביר ולדימיר את הבעלות ברכב על שמה של אשה בשם ביסאן, על סמך אותו צילום. לאחר מכן המכונית נמכרה לאישה אחרת. הנאשם

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 52571-03-20 מדינת ישראל נ' עמירה(עציר)

לא היה מודע למכלול הנסיבות, אך ידע שבמעשיו הוא מסייע לאחרים לקבל במרמה את הסכום שהופיע בהעברה המזוייפת.

מהצהרת נפגע עבירה שהוגשה עולה, כי בסופו של דבר המכונית הוחזרה על ידי המשטרה לולדימיר, אך נגרמו לו נזקים שונים בשל האירוע.

בשל מעשים אלו הורשע הנאשם בסיוע לקבלת דבר במרמה ושימוש במסמך מזוייף.

להשלמת התמונה אוסיף, כי הודאת הנאשם באה במסגרתו של הסדר דיוני, אליו הגיעו הצדדים לאחר שנשמעו מרבית עדי התביעה. ההסדר כלל מחיקתם של חלק מהאישומים וריכוך בעובדות האישומים שנתרו.

טיעוני הצדדים

ב"כ המאשימה התייחסה לחומרת מעשיו של הנאשם, הנזק הכלכלי שנגרם כתוצאה מהם ויתר הערכים המוגנים שנפגעו מהם. עוד התייחסה לכך שהנאשם פעל בשיטתיות ואימץ לעצמו את מעשי המרמה כמקור פרנסה. לאור זאת, ביקשה לקבוע מתחם ענישה של 3-6 שנות מאסר.

ביחס לעונש בתוך המתחם, הפנתה לכך שהנאשם הורשע על סמך הודאתו אך ציינה כי הודאתו באה לאחר שנשמעו עדים רבים. מנגד הפנתה להרשעותיו הקודמות של הנאשם ולכך שביצע את העבירות בזמן כשלחובתו מאסר מותנה חב הפעלה. ביחס לתסקיר שירות המבחן ציינה, כי הנאשם קיבל אחריות חלקית וכי גם שירות המבחן המליץ על ענישה מרתיעה. לאור כל אלה, ביקשה לגזור על הנאשם עונש של חמש שנות מאסר, להפעיל מאסר מותנה שלחובתו במצטבר וכן ענישה נלווית לרבות פיצויים למתלוננים.

במסגרת טיעונה הגישה הצהרות נפגעי עבירה.

ב"כ הנאשם טען, כי הנאשם מקבל אחריות מלאה על מעשיו. לדבריו, יתכן והאמור בתסקיר שירות המבחן נובע מקשיי שפה, ועל כן ביקש כי בית המשפט יפנה את הנאשם לתסקיר נוסף ויתרשם ממנו ישירות. עוד טען, כי חלקו של הנאשם ביחס למעורבים נוספים בפרשה הוא קטן וכי הוא הופעל על ידי מוחמד עוויסאת שהיה הרוח החיה והמבצע העיקרי, כפי שאמר הנאשם לפני שירות המבחן. לעניין נזקי המעשים טען ב"כ הנאשם, כי על פי כתב האישום המתוקן חלקו של הנאשם בחלק מהאישומים רוכך כך שמודעותו לנזק אינה זהה בכל האישומים והנזק מסתכם בהיקף נמוך בהרבה ממה שטענה אליו המאשימה. בהקשר זה טען, כי הנאשם לא קיבל לכיסו את שלל העבירות. לאור אלה ביקש לקבוע, כי המתחם הראוי הוא בין ששה חודשי מאסר בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר.

לעניין קביעת העונש בתוך המתחם, ביקש ב"כ הנאשם להתחשב בזמן השיפוטי שנחסך ובנסיבות חייו של הנאשם וטען, כי בשים לב לעונש המאסר המותנה, העונש הכולל הראוי שיש לגזור על הנאשם הוא 10-20 חודשי מאסר, כולל המאסר המותנה שלחובתו.

הנאשם מסר כי לא הצליח להסביר עצמו בשירות המבחן וכי הוא מצטער על מעשיו ולא ישוב לבצעם. עוד ביקש כי בית המשפט יתחשב בבעיותיו המשפחתיות.

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 20-03-52571 מדינת ישראל נ' עמירה(עציר)

ב"כ שני הצדדים הפנו לפסיקה לתמיכה בטיעוניהם.

מתחם העונש ההולם

לאורך תקופה של מספר חודשים, לבד ועם אחרים, פעל הנאשם בדרכי ערמה, תוך שימוש בשלל מסמכים מזוייפים, תעודות זהות ואישורי העברה בנקאית, על מנת להונות אחרים ולקבל סכומי כסף נכבדים:

מדובר ברצף עבירות מרמה, שבכולן (מלבד המקרה מושא האישום השביעי) הנאשם עמד מול קרבנותיו והוליד אותם שולל, תוך שימוש במסמכים מזוייפים שונים. באירוע מושא האישום הראשון משך במרמה מחשבון של אחר בבנק הדואר, משני סניפים שונים ובמועדים שונים סכום כולל של 44,000 ש"ח. באירועים מושא האישומים השני, הרביעי והשישי פעל עם מוחמד ואחרים על מנת לרמות אנשים תמימים שרצו למכור מכוניות משומשות, וקיבל במרמה העברת בעלות על שתי מכוניות בשווי כולל של 107,000 ש"ח, וכן קיבל (או למעשה גנב) מכונית שלישית ששוויה 68,000 ש"ח. באירוע מושא האישום החמישי ניסה הנאשם לקבל במרמה ציוד תקשורת בשווי כולל של 20,000 ש"ח. באירוע מושא האישום השביעי סייע לאחרים לקבל במרמה סכום של 135,000 ש"ח, בכך שהעביר להם מסמך מזויף שהיה נחוץ לשם כך.

מהצהרות נפגעי העבירה שהוגשו עולה, כי מעשיו של הנאשם פגעו בקרבנות המעשים לא רק במישור הכספי הישיר, אלא גם גרמו לאבדן ימי עבודה והוצאות נלוות, וכן לפגיעה בתחושת הביטחון ונזקים נוספים. ומעבר לפגיעה הישירה בקרבנות העבירה, מעשיו של הנאשם גרמו לנזק רחב יותר, של פגיעה בתחושת הבטחון של הציבור ובחיי המסחר התקינים. ר' למשל [רעפ 8778/18 שאויש](#), שם נפסק:

"עבירות המרמה והזיוף פוגעות ביחסי האמון הבסיסיים בחברה הנחוצים לשם שגשוגה, ונדרשת החמרה בענישה בשל ביצוע עבירות אלה"

התקשיתי לקבל את טענת הסניגור, כי הנאשם היה מבצע שולי, ביחס לשותפו מוחמד עוויסאת. המסגרת הדיונית על פי יגזר העונש תחומה לעובדות כתב האישום בו הודה הנאשם, ואין הצדדים יכולים לחרוג מהן. עובדות האישום מייחסות לנאשם ולעוויסאת ביצוע בצוותא, ללא מדרג ביניהם, ולא ניתן לבצע "מקצה שיפורים" במסגרת פרשת העונש ולטעון לעובדות שונות. באותה מידה התקשיתי לתת משקל לטענה, שהנאשם לא שלשל לכיסו את רווחי העבירות. על פי העובדות הנאשם קיבל לבדו את שלל העבירה מושא האישום הראשון וקיבל יחד עם שותפיו את שלל העבירות מושא האישומים השני, הרביעי והשישי, ועל פי עובדות אלו יגזר עונשו.

לאור סמיכות הזמנים בין העבירות, הקשר שבין המקרים והדמיון בשיטת הפעולה, אקבע מתחם עונש הולם אחד למכלול המעשים. בקביעת מתחם העונש אביא בחשבון את ריבוי המעשים, התחכום שבביצועם, החבירה למעורבים נוספים והיקף הפגיעה הכלכלית בקרבנות והנזק החברתי שנגרם. כמו כן אביא בחשבון את הסיכון ליתר המשתמשים בדרך הטמון בנהיגה ללא רשיון. לאור אלה, המתחם

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 52571-03-20 מדינת ישראל נ' עמירה(עציר)

ההולם הוא מאסר לתקופה שבין שנתיים לחמש שנים, וכן עונשים נלווים ובהם פיצויים לנפגעי המעשים.

נתונים שאינם קשורים למעשים

הנאשם יליד 1989. נשוי ואב לשני ילדים בני 7 ו-10, אך חי בנפרד ממשפחתו בשנתיים האחרונות.

לחובת הנאשם ארבע הרשעות קודמות:

בשנת 2013 נידון לחמישה חודשי מאסר בגין ביצוע עבירת רכוש וסיוע להסעת שב"ח.

בשנת 2017 נידון לעשרה חודשי מאסר בפועל ועשרה חודשי מאסר על תנאי בגין עבירות מרמה. מעובדות האישום באותו הליך עולה, כי מדובר בשורת עבירות שבוצעו כלפי חברת תקשורת.

בהליך אחר שהסתיים בשנת 2017 נידון ל-3 חודשי מאסר בפועל בגין עבירת אלימות במשפחה ובהליך שלישי באותה שנה נידון למאסר מותנה בגין עבירת רכוש.

בתסקיר שירות המבחן נסקרו נסיבותיו האישיות של הנאשם, ובהן היותו פרוד ואב לשני ילדים קטנים וכן הרקע המשפחתי שלו, שלא ארחיב ביחס אליו מפאת פרטיותו, ואסתפק באמירה כי הנאשם ידע קשיים במישור זה. שירות המבחן התרשם, כי מדובר באדם בעל ערך עצמי ירוד המתקשה לתפקד ולהציב לעצמו גבולות ונקלע לחברה שולית. עוד צוין, כי הנאשם חסר יציבות תעסוקתית מזה זמן ונתון זה, לצד קשייו המשפחתיים והכלכליים, היוו את הרקע לביצוע העבירות בהן הורשע.

הנאשם טען לפני שירות המבחן כי חלקו במעשי המרמה שבכתב האישום הסתכם בכך שנתן שירותי תרגום שנתן בחלק מהמעשים, וקיבל 3,000 ש"ח בעבור כל מכונית שהושגה. על אף שהנאשם הבין את הפסול במעשים, הוא חש כי בשל מצוקתו הכלכלית אין לפניו חלופות אחרות. להערכת שירות המבחן, קבלת האחריות של הנאשם היא חלקית ומגיעה מעמדה קורבנית, אך עם זאת זוהתה מוטיבציה ראשונית לשינוי אורחותיו וכן אמפתיה מסויימת לנפגעי העבירות.

אציין בהקשר זה, כי במסגרת הטיועונים לעונש הובהר, כי הנאשם אינו חוזר בו מהודאתו, וב"כ הנאשם תלה את הפער בין דברי הנאשם לקצין המבחן ובין עובדות האישום בקשיי שפה.

להערכת שירות המבחן, אופיו של הנאשם, היעדר תמיכה משפחתית ויציבות תעסוקתית כמו גם היעדר הרתעה למרות עונשי מאסר בהם נשא והפנמת נורמות התנהגות עברייניות, מהווים גורמי סיכון להישנות עבירות. מנגד, השירות סבר כי מוטיבציה ראשונית לשיקום מצדו של הנאשם, כמו גם עייפות מאורח החיים העברייני ושאיפות לחיים נורמטיביים, מהווים גורם סיכוי. לאור האמור, שירות המבחן המליץ על ענישה מוחשית ומרתיעה, תוך שילוב הנאשם במסגרות טיפול אינטנסיביות במסגרת מאסרו.

דיון והכרעה

לזכות הנאשם זקפתי את הודאתו במיוחס לו, המבטאת הכרה בפסול שבמעשים. עם זאת, ההודאה באה רק לאחר שמיעת מרבית העדים, וגם אם ניתן לתלות חלק מהאיחור בהודאה בהחלפת הייצוג, עדיין ניתן היה לצפות לקבלת אחריות מהירה יותר.

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 20-03-52571 מדינת ישראל נ' עמירה(עציר)

עוד זקפתי לזכות הנאשם את האמור בתסקיר, כי הוא מגלה מוטיבציה ראשונית לתקן את דרכיו ולקיים אורח חיים נורמטיבי. יש לקוות כי רצון זה יקבל ביטוי מוחשי לאחר שחרורו של הנאשם. מנגד הבאתי בחשבון כי שני מאסרים שנגזרו על הנאשם ומאסר מותנה של עשרה חודשים, לא הביאו להרתעתו ולא מנעו ממנו לשוב ולבצע עבירות דומות לאלו בהן הורשע בהליך קודם. לאור אלה אשית על הנאשם עונש בצידו הבינוני של המתחם ואפעיל באופן מצטבר עונש מאסר מותנה שלחובתו.

לפיכך גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. שלושים ושניים חודשי מאסר בפועל. מתקופה זו ינוכו ימי מעצרו של הנאשם והצדדים יגישו הודעה מתואמת בענין זה.
- ב. מפעיל מאסר מותנה של עשרה חודשים אשר הושת על הנאשם בת"פ 16-11-58644 ביום 28.2.17 עונש זה יופעל במצטבר לעונש המאסר שבסעיף א', כך שסך הכל ירצה הנאשם ארבעים ושניים חודשי מאסר.
- ג. עשרה חודשי מאסר, בו לא יישא אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר עבירת רכוש שהיא פשע.
- ד. חמישה חודשי מאסר, בו לא יישא אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר עבירת רכוש שהיא עוון, קשר לפשע או נהיגה ללא רשיון.
- ה. פסילה למשך שנה מיום שחרורו מהמאסר.
- ו. שנה פסילה על תנאי לשלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.
- ז. פיצוי לנפגע העבירה מושא האישום הראשון (בעל החשבון) בסך 4,000 ש"ח וכן פיצוי נוסף לנפגע העבירה באישום זה בסך 44,000 ש"ח (הסכום שהתקבל במרמה). המאשימה תודיע עד יום 1.5.21 מי נשא בנזק הכספי הישיר (בנק הדואר או בעל החשבון) ותעביר את פרטי הניזוקים. הסכום ישולם עד ליום 1.4.21.
- ח. פיצוי לנפגע העבירה מושא האישום השני בסך 47,000 ש"ח. המאשימה תודיע עד יום 1.5.21 מי נשא בנזקי האירוע ותעביר את פרטיו. הסכום ישולם עד ליום 1.4.21.
- ט. פיצוי לנפגע העבירה מושא האישום הרביעי בסך 68,000 ש"ח. המאשימה תודיע עד יום 1.5.21 מי נשא בנזקי האירוע ותעביר את פרטיו. הסכום ישולם עד ליום 1.6.21.
- י. פיצוי לנפגע העבירה מושא האישום השישי בסך 72,000 ש"ח. המאשימה תודיע עד יום 1.5.21 מי נשא בנזקי האירוע ותעביר את פרטיו. הסכום ישולם עד ליום 1.6.21.

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 52571-03-20 מדינת ישראל נ' עמירה(עציר)

- יא. פיצוי לנפגע העבירה מושא האישום השביעי בסך 5,000 ש"ח. המאשימה תודיע עד יום 1.5.21 מי נשא בנזקי האירוע ותעביר את פרטיו. הסכום ישולם עד ליום 1.6.21.
- יב. קנס בסך 20,000 ש"ח או שלושה חודשי מאסר. הסכום ישולם עד יום 1.7.21.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

ניתן היום, ט' ניסן תשפ"א, 22 מרץ 2021, במעמד הצדדים.

ירון מינסקביץ, סגן נשיא